

Selv om der har været iværksat et omfattende nødberedskab, er ventelisterne vokset kraftigt i perioden, og en yderligere stigning vil få alvorlige virkninger for befolkningens sundhedstilstand. Patienter venter i dag på forundersøgelser, som ikke er omfattet af nødberedskabet, og en yderligere udsættelse kan betyde, at en sygdom forbliver ubehandlet i en uacceptabelt lang periode.

Hertil kommer, at konflikten, hvis vi ikke gør noget, den 1. juni bliver udvidet til også at omfatte bl.a. hjemmesygeplejersker. For mange gamle og syge mennesker vil et eventuelt nødberedskab risikere at få alvorlige følger.

Uanset hvor lovlig en konflikt er, kan vi ikke blot vente på overskrifterne i mediernes om, at det første dødsfald er indtruffet, før der gøres noget. Det vil efter min mening være ansvarsforflygtighed. Vi kan ikke blot vente med hænderne i skødet.

Vi tager nu initiativ til at stoppe selve konflikten og lockouterne, ikke med et endegyldigt diktat, men ved at iværksætte en proces, så vi kan få analyseret og løst de komplekse problemer på sundhedsområdet samlet.

I den ofte skarpe debat om arbejdsdeling mellem sygeplejersker og andre personalegrupper har der været tendenser til at udpege helte og skurke. Det bør man afholde sig fra. Alle ansatte i sundhedssektoren knokler hårdt. Det er ikke de enkelte medarbejdere, der er skyld i problemerne.

At vi er kommet i denne ulykkelige situation, skyldes mange års forsømmelser. Uddannelsesindsatsen har været for lille i forhold til behovet hos personalet. Man kan heller ikke se bort fra, om ledelsesansvaret i forhold til arbejdstilrettelæggelse og samarbejde mellem de forskellige personalegrupper har været godt nok.

Den proces, der nu sættes i gang, kan give en sober og grundig afdækning af de mange problemer i sundhedssektoren. Vi skal have udnyttet de samlede ressourcer bedre, og vi skal have en ordentlig belysning af arbejdsvilkår og aflønning for de forskellige personalegrupper i forhold til sammenlignelige grupper i andre dele af den offentlige sektor.

Analysearbejdet og forhandlingerne vil give et langt bedre grundlag for at få et bedre sundhedsvæsen og for at finde frem til aflønningsforhold, som er fair i forhold til den indsats, der ydes.

Med den idérigdom og den aktivitet, som sygeplejerskerne har lagt for dagen, håber jeg, at

man aktivt vil gå ind i et udvalgsarbejde. I den sammenhæng opfordrer jeg til, at man nu lader udvalget arbejde, således at man udnytter de muligheder, der findes for at påvirke udvalgsarbejdet.

For sygeplejersker og andre grupper er det lykkedes at få skabt debat og opmærksomhed om konkrete problemer. Det synes jeg er positivt, og derfor skal jeg komme med en opfordring om, at man nu sikrer, at gamle og syge ikke skal føle sig utrygge, men kan se hen til den pleje og omsorg, som de retfærdig har krav på.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Hvad Socialdemokratiet her lægger ryg til, er et indgreb, der entydigt svækker den svage part i konflikten med et endegyldigt diktat ved at fratage lønarbejderne deres eneste kampmulighed, nemlig at lade være med at arbejde.

Naturligvis kan man foretage mange undersøgelser i mange udvalg, og det er en glimrende idé med sådan et udvalg, men det beforder ikke nogen som helst argumentation for, at man af den grund skulle stoppe konflikten.

(Uro på tilhørerpladserne).

Formanden:

Mishags- og bifaldsytringer fra tilhørerpladserne plejer vi ikke at have herinde.

Helge Sander (V):

Indgreb i lovlige konflikter på arbejdsmarkedet er heldigvis sjældent på Folketingets dagsorden. Det er aldrig nogen behagelig situation at skulle gribe ind i et forhandlingsforløb på arbejdsmarkedet. Det er Venstres grundopfattelse, at det klarer parterne normalt bedst selv ved de frivillige overenskomstforhandlinger.

Men her er vi kommet i en situation, hvor forhandlingerne er så fastlåste, at regeringen har skønnet det nødvendigt med et indgreb. Der er ganske enkelt for langt mellem de økonomiske forventninger hos sygeplejerskerne og de lønstigninger, der er blevet forhandlet på plads inden for det kommunale og amtskommunale område. Men uanset karakteren af et indgreb kan det ikke være Folketingets opgave at vurdere eller at komme med forslag til lønniveauet.

Regeringen har nu fundet det nødvendigt med et indgreb, der rummer et udvalgsarbejde, som meget bredt skal analysere konfliktområdet. Lønsproblemet er selvfølgelig centralt,